

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Губіна Станіслава Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу дванадцятого пункту 2 частини четвертої статті 374 Кримінального процесуального кодексу України, підпункту 7 пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ від 18 жовтня 2022 року № 2690–IX

Київ
3 вересня 2025 року
№ 110-1(I)/2025

Справа № 3-45/2025(92/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Губіна Станіслава Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу дванадцятого пункту 2 частини четвертої статті 374 Кримінального процесуального кодексу України, підпункту 7 пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ від 18 жовтня 2022 року № 2690–IX (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 28, ст. 96).

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Губін С.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 29, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) абзац дванадцятий пункту 2 частини четвертої статті 374 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), підпункт 7 пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ від 18 жовтня 2022 року № 2690–IX (далі – Закон).

Відповідно до оспорюваного положення Кодексу у резолютивній частині вироку, у разі визнання особи винуватою, зазначається „рішення щодо заходів забезпечення кримінального провадження, у тому числі рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили“.

Згідно з оспорюваним положенням Закону оспорюване положення Кодексу було доповнено словами „у тому числі рішення про запобіжний захід до набрання вироком законної сили“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Кодексу та Закону не відповідають Конституції України, оскільки їх правозастосування „зводиться до того, що суди трактують зазначену норму, як свої повноваження, які дозволять суду застосовувати запобіжний захід на безтерміновій основі, тобто без визначеного часового строку, до певної події“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація автора клопотання щодо невідповідності Конституції України абзацу дванадцятого пункту 2 частини четвертої статті 374 Кодексу, підпункту 7 пункту 3 розділу I Закону зводиться до незгоди із застосуванням в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваних положень Кодексу та Закону, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його повноважень [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 28-у/2018; ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 9 вересня 2020 року № 18-уп(I)/2020, Другого сенату Конституційного Суду України від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Губіна Станіслава Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу дванадцятого пункту 2 частини четвертої статті 374 Кримінального процесуального кодексу України, підпункту 7 пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ від 18 жовтня 2022 року № 2690–IX на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**